

Motivatsioonikiri

Kandideerin Tallinna Ülikooli üliõpilaskonna volikokku, sest arvan, et see on koht, kus saaksin kõige edukamalt rakendada oma soovi muuta meie ülikool kõigile paremaks keskkonnaks ja platvormiks, aidates näha probleeme erinevatest perspektiividest ning pakkudes lahendusi, mis oleksid võimalikult põhjendatud ja läbimõeldud.

Minu eriala on filosoofia, tänu millele olen omandanud võime kõike ümbritsevat esmalt analüüsida ning kohe järgi pakkuda omapoolseid lahendusi või ideid, kuidas situatsiooni, lähenemist või ükskõik mida täiendada, paremaks muuta. Nii lõin näiteks aasta tagasi TÜHI Filosoofiaklubi, sest tundsin, et tol hetkel mulle ja kaastudengitele loengutest ei piisanud. Samuti korraldasin roheline nädala raames debati, et tõsta teadlikkust kliima- ja keskkonnakriisist ning soodustada üldist avalikku diskussiooni. Paraku näen, et Tallinna Ülikoolis on veel palju murekohti, mis vajaksid lahendusi või vähemasti samme nende suunas.

Esiteks näen ma probleemi tudengite puudulikus lõimumises. Ülikoolis on palju üliõpilasi, kes ei õpi eesti keeles ega valda seda ka suhtlustasemel. On tekkinud olukord, kus eesti-, inglisi-, ja venekeelsed tudengid toimetaksid justkui erinevates maailmades. Seetõttu oleks vaja tihendada suhtlust ja erinevate sündmuste korraldamise puhul silmas pidada, et võimalusel saaksid kaasa lüüa kõik huvilised, esimesest keelest hoolimata.

Teiseks, sageli jääb meediat jälgides mulje, et Tallinna Ülikoolis ei ole piisavalt inimesi, kes ühiskonnas tulistel ja olulistel teemadel kaasa võiksid rääkida ning seisukohti avaldada. Ometi on meil palju neid, kes on rohkem kui sobivad sõna võtma, mistõttu peaks juba tudengite tasemel toetama põhjendatud arvamuste avaldamist, et püüda nii ühiskondlikke kitsaskohti lahendada kui ka ülikooli ja iseend pildil hoida.

Viimaks probleem, mis mulle isiklikult kõige rohkem korda läheb: ülikool jätab meeletult suure ökoloogilise jalajälje. Enamikest müügiautomaatidest pole võimalik ilma topsita kohvi osta. Lahendus oleks näiteks kohustuslik soodustus oma kruusi puhul või juurdehindlus ühekordse topsi eest. Samuti on väga levinud näiteks kruusipant, kus kruus antakse kohvikutes kliendile kaasa ja küsitakse hiljem tagasi. Tõenäoliselt on selles probleemis süüdi teadmatus, mida on lihtne lahendada vastava teavitustööga. See aga paistab olevat vaid ettevõtmise asi.

Kokkuvõttes tunnen, et meie ülikoolis on nii suuremaid kui väiksemaid murekohti, kuid kõik need on lahendatavad, kui neist on ülevaade ja leidub keegi, kes tahab asja parandada.

Hanna Gerta Alamets